

FUNDACJA GENERAL ELZBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
Okręg Pomorskiej Służby Polej
87-100 Toruń, ul. Podmurze 43, tel. 82 10 55 75 22 106
e-mail: f.zawacka@wp.pl, www.zawacka.pl
NIP 956 10 25 127; REGON 170302736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1030 1506 0000 0000 5002 0244

1655
X 108
ef

Gadomski
Andrzej

Gdynia
JFP

Gadomski Leon
ps. "Zowisza", "Dąb"

M: 946/1655 Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI

Gadomski Leon
J: W: 946/1655 Pam
Gdynia PAP

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację

k. 3 s. 1-3

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne. —

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne

k. 7

VI. Fotografie

dziesiąt ikonografii

II. Materiały uzupełniające relację
- Gadomski Leon

1. Gąsiorowski A., biogram „Gadomski Leon”, [w:]
Stos. biograficzny konspiracji pomorskiej
1939-1945, Toruń 1997, cz. 3, s. 54, ksero k. 3 s. 1-3

Gadomski Leon ps. „Zawisza”, „Dąb” (1896-1990), członek Kmdy Rejonu Morskiego PAP.

Urodzony 10 X 1896 r. w Grzegorzewie, pow. Koło; syn Tomasza i Elżbiety z d. Nuszkiewicz. Brak informacji o jego wczesnej młodości. W 1918 r. wstąpił do POW w pow. Koło, tamże w listopadzie 1918 r. brał udział w rozbrajaniu Niemców. W grudniu 1918 r. został członkiem Towarzystwa Wojskowego „Jedność” w Jarocinie. W czasie Powstania Wielkopolskiego brał udział w walkach pod Rawiczem. Zwolniony z wojska powstańczego w lutym 1919 r. w kwietniu tegoż roku wstąpił do Szwadronu Zapasowego 2. Pułku Szwoleżerów Rokitniańskich, stacjonującego w rejonie Aleksandrowa Kujawskiego. W czerwcu

* Stow. biograficzny konspiracji pomorskiej 1939-1945, wyd. FAPK, s. 3. Tomii 1997

2

1919 r. został przeniesiony do 2 P. Szw. w Bielsku-Białej. W sierpniu 1919 r. zgłosił się na ochotnika do Powstania Śląskiego. Po powstaniu przedarł się do Częstochowy (razem z wachmistrzem Cyganem oraz Czesławem Majewskim, łącznikiem z Naczelną Radą Ludową w Poznaniu. W listopadzie 1919 r. razem z 2. P. Szw. z Bielska-Białej wyjechał do Lipna. W styczniu 1920 r. w ramach II DP dowodzonej przez gen. Józefa Hallera uczestniczył w zajmowaniu Pomorza przez wojsko polskie. W lutym tegoż roku brał udział w uroczystych zaślubinach z morzem. Razem z 2. P. Szw. stacjonującym wówczas w Chłapowie wyjechał 10 IV 1920 r. na Ukrainę i w ramach II Dywizji Jazdy brał udział w walkach z Armią Czerwoną. Uczestniczył w zajęciu Kijowa. W czasie walk odwrotowych znalazł się we Włocławku. W 1921 r. pod ps. „Zawisza” brał udział w III Powstaniu Śląskim. W ramach 9. Pułku Lubliniecko-Opolskiego walczył w maju 1921 r. pod Ząbkowicami. Po powstaniu został odkomenderowany ponownie do 2. P. Szw. w Bielsku-Białej, a w sierpniu 1922 r. zwolniony do rezerwy. Wyjechał wówczas na Wybrzeże i zamieszkał w Rumi, gdzie trudnił się handlem. W latach 1921–1927 był członkiem PSL „Wyzwolenie”.

W dniu 27 VIII 1939 r. został zmobilizowany i przydzielony do 7. kompanii III Gdyńskiego Batalionu Obrony Narodowej. Walczył w rejonie Kępy Oksywskiej. Wzięty do niewoli 19 IX 1939 r. znalazł się w Stalagu II D w Stargardzie Szcz. Skierowany jako jeńiec do pracy k. Arnswalde (ob. Choszczno) prowadził tam sabotaż gospodarczy. Aresztowany podczas podjętej 7 I 1940 r. próby ucieczki, z odmrożonymi nogami znalazł się w szpitalu w Stargardzie Szcz., skąd po leczeniu miał być skierowany do obozu karnego. Ponownie uciekł i w maju 1940 r. znalazł się w Szpitalu Ujazdowskim w Warszawie. Za pośrednictwem pracującej w tym szpitalu Józefy Kruszewskiej nawiązał kontakt z ZWZ. Po zwolnieniu ze szpitala w dniu 20 VIII 1940 r. wyjechał do Rumi z zadaniem założenia komórek ZWZ na terenie pow. Wejherowo oraz w Gdyni i Gdańsku. Rozpoczął działalność konspiracyjną we wrześniu 1940 r. Zorganizował kilka komórek ZWZ w Gdyni (Witomino i Grabówek). W 1941 r. po fali aresztowań utracił kontakt z Warszawą. W styczniu 1942 r. nawiązał współpracę z sierżantem zawodowym WP Kamińskim z Wejherowa, członkiem TOW „Gryf Kaszubski” i utrzymywał ten kontakt aż do aresztowań na jesieni 1942 r. W styczniu 1943 r. za pośrednictwem Władysława Lipińskiego ps. „Sokół” został skontaktowany z kpt. Piotrem Hulewiczem ps. „Jastrząb”, kmdtem Rejonu Morskiego PAP. Tu pod ps. „Dąb” prowadził działalność do marca 1945 r. W stopniu chorążego PAP, nadanym mu 10 I 1944 r., dowodził plutonem tej organizacji w Gdyni. W 1944 r. awansował na stanowisko drugiego zastępcy kpt. Hulewicza, wówczas kmdta Okręgu Gdyńsko-Gdańskiego PAP. Pośredniczył m.in. w kontaktach pomiędzy PAP a TOW „Gryf Pomorski” na terenie Gdyni, Rumi i pow. wejherowskiego. Przez krótki okres był zastępcą szefa plutonu wywiadu w Gdańsku. Organizował przerzut zagrożonych aresztowaniem członków PAP z Gdyni i Gdańska do oddziałów partyzanckich PAP i TOW „GP”. Podczas pracy zawodowej w stoczni Deutsche Werke Kiel w Gdyni organizował tam wywiad oraz sabotaż gospodarczy. W 1944 r. uczestniczył też w Rumi w zbieraniu informacji wywiadowczych z lotniska (montowano tam samoloty Focke-Wulff) oraz Apparatenbau. Po zajęciu Gdyni przez wojska radzieckie organizował Milicję Obywatelską w Gdyni-Chyloni i Rumi. Zwolniony z MO po kilku miesiącach zamieszkał w Rumi, a następnie w Gdyni-Chyloni. Udzielał się społecznie w ZBoWiD i Lidze Obrony Kraju. Zbie-

3
3
rał materiały o działalności PAP na Wybrzeżu. Napisał nie opublikowane wspomnienia. Zmarł w 1990 r. w Gdyni.

Odznaczony Krzyżem Partyzanckim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

AMSt., Materiały nieuporządkowane (bez sygn.) L. Gadomskiego dotyczące: 1) udziału w Powstaniu Wielkopolskim i Powstaniach Śląskich (oświadczenia: Majewski Cz., Piasiecki A., zaświadczenie Prezydium Krajowej Komisji Weteranów Powstań Śląskich przy ZG ZBoWiD); 2) udziału w wojnie i konspiracji (rel. i oświadczenia: Badeny J., Brechelko S., Domagalik E., Formela E., Majewski Cz., Nelka F., Neumann I., Pellowski K.; G a d o m s k i L., *Moje pamiętniki w skrócie. Lata 1918–1921*, (rps b.d.); T e n z e., *Ruch oporu — Zgrupowanie Morskie PAP-PAL (1939–1945)*, (rps b.d.), s. 213.

Andrzej Gąsiorowski

T: JN-946/1655 Pom.

Gdynia

Gadomski Seom

V. Skarty informacyjne

k. 7

Gadynie 1
Gryf

Gadomski Leon

ps. "Dąb", chorążym

D-2e plutonu, wronach "Gryf", 2
którym łączności utrzymywał
G. Puzdrowska, łącznik.

rob. rel. G. Puzdrowskiej / Gadynie

Godynie 2
PAP

Gadomski Leon ps. "Dąb"

Pokrowiec śląski - "kamień"

Podchor. alupcy; infanterii strzebu

PAP i d-ae plut. PAP gysa

"Grunwald". (chor., ppor. rez.)

zam. Godynie ul. Ściegiennicza h.

zob. T. i Formule E. (s. 21)

Gadynie 3
PAP i Gryf, AK

drob. rez. Gadomski Leon ps. "Dąb"

D-wo grupy "Jastrzębie"

Od 1940r. do 1945r.: 242, PAP - 2-wo d-ty
druku Konlięgo PAP w Gadynie
Syn Tomasz i Elżbicy, ur. 10.3. 1896r.
w PAP od stycznia 1940r.

zob. T. Formelko, E. (s. 19)
s. 25

Gdynia-Gdańsk
PAP

Gardomski Leon por. rez.
ps. „Dab”

kapitan Polskiej Armii Podziemnej,
Grupa bojowa „Grundel”, kpt. Forme-
nizator konspiracyj w formacji Okr.
Gdynia-Gdańsk. Wpłynął do PAP z grupą
techniczną „Grupa Form.” (m.in. Hilbore
i Edmund Formelów)

zob. T. Formele E, s. 19

Gadyń 5
202- AK

Gadomski Leon

Mieszkaniec Rumii, Drażkiet i Gadyńi, gdzie
studiował i służył tworząc się stuleciem 202- AK.

prof. Gipsiński A., Okres olimpiady (1939-45)
[H:] Zamyślenie olimpiady Rumii

Gdynia

PTP 6
Obr. Nowski

GRADOMSKI Leon
ps. "Zawisza", "Dob".

Urodz. 10. X. 1896 r. w Gregorzewie, pow. Łęka
Kłodzka, syny Leona i Bronisławy PTP.

Ob. Starek, Biogr. Łowp. Pow. t. 3, s. 54
Frederycja Archiwum Nowskie TK
Toruń, 1994 r.

++

Gardomski Leon

Gdymia 7
PAP

zob: Gąsiorowski A., Polska Armia
Powstańca, wyd. PAP, t. XVI, str. 259

488 T 101

Godomski Leon

